

оточення, а також роль психологічних негараздів. 40 % жінок вказують на зв'язок між інтенсивністю куріння і поганим настроєм, а 65 % чоловіків вважають, що куріння допомагає у спілкуванні та встановленні контактів з людьми. Вважають, що куріння може бути ознакою внутрішнього дискомфорту, психологічних проблем.

Результати опитування дають підстави стверджувати, що проблема куріння багатофакторна, що пов'язано з інтенсивним зростанням досить поширеної звички, різноспрямованістю власних і соціальних причин. У хворих, які зловживали курінням, встановлено особливості клінічних проявів і перебігу псоріазу, а саме переважали дисеміновані форми; частіше уражались долоні та підшви; частіше виявлялась псоріатична оніходистрофія; торпідність до терапії.

Психоемоційний стан, за даними опитувальників, у курців значно знижений, особливо в жінок. У них вірогідно пригнічені показники соціальної активності та психічного здоров'я. Якість життя жінок-курців, хворих на псоріаз, гірша, ніж чоловіків, за рахунок зниження фізичної активності, психічного здоров'я, соціальної активності.

Висновки

1. Встановлено, що рівень куріння вищий у чоловіків, вони раніше починають курити, але жінки швидше звикають до куріння, що свідчить про роль психологічних негараздів у формуванні шкідливих звичок.

2. У цих хворих середні показники за індексом курця вищі у 1,5 раза, а вміст котинінів у сечі, кількість балів за тестом Фагерстрома та пачко-років – майже вдвічі.

3. Визначено особливості клінічних проявів та перебігу псоріазу у курців тютюну (дисемінація процесу, ураження долоней та підшв, частіше виявляється оніходистрофія, торпідність до терапії).

УДК 577.322.7

Вплив препарату цефтріаксон на резистентність мембран еритроцитів

Г.К. Кондакова, Е.М. Солошенко, О.В. Левицька, Г.О. Семко

ДУ «Інститут дерматології та венерології НАМН України», м. Харків

Відомо, що антибіотики, які діють на плазматичні мембрани, можуть порушувати осмотичні властивості клітин (Баева Е.С. і соавт., 2013). Зміни проникності еритроцитарних мембран людини для молекул антибіотиків значною мірою визначають перебіг патологічного процесу та можуть слугувати критерієм функціонування біомембран в організмі. Виходячи з цього, актуальним є вивчення впливу на резистентність мембран еритроцитів антибіотиків, які застосовують для лікування інфекцій, що передаються статевим шляхом, зокрема трихомонозу.

Мета дослідження – вивчити *in vitro* вплив антибіотика цефтріаксон на ступінь осмотичного та перекисного гемолізу еритроцитів людини.

Матеріали та методи

У дослідженні були використані еритроцити донорів, що звернулись для обстеження до клініки ДУ «Інститут дерматології та венерології НАМНУ». Попередньо проби крові, стабілізовані цитратом натрію, інкубували впродовж 2 год за температури 37 °С в присутності цефтріаксону в концентрації 250 мкг/мл. Структурний стан еритроцитів оцінювали шляхом визначення рівня перекисного та осмотичного гемолізу. Резистентність еритроцитів до дії перекису вивчали за методом Михайлова С.С. та співавт. (1999), рівень осмотичного гемолізу оцінювали в гіпоосмолярному розчині хлориду натрію у концентрації 0,45 %. Гемоліз еритроцитів реєстрували за допомогою спектрофотометра СФ-46 при довжині хвилі 536 нм.

Результати

Отримані експериментальні дані вказують на посилення гемолітичної активності еритроцитів під впливом цефтріаксону, про що свідчить збільшення у 2 рази рівня перекисного гемолізу. Показано, що накопичення молекул цефтріаксону в мембранах еритроцитів призводить до збільшення гемолітичної активності еритроцитів у середовищі 0,45 % хлориду натрію. Згідно з літературними даними, інкубування еритроцитів у гіпоосмотичному середовищі робить їх чутливими до дії ендогенних факторів, і майже 90 % еритроцитів перебувають у стадії сферуляції. Тому препарат цефтріаксон можна охарактеризувати як речовину з вираженими гемолітичними властивостями.

Висновки

Таким чином, препарат цефтріаксон при взаємодії з мембранами еритроцитів індукує в них приховані структурні ушкодження мембрани, що спричинює збільшення гемолітичної активності еритроцитів.

УДК 616.5-006.6-073.58

Порівняльна характеристика теледерматоскопічної та дерматоскопічної діагностики немеланомних раків шкіри

К.І. Кравець¹, І.І. Сидоренко², О.В. Богомолець¹

¹ Харківська медична академія післядипломної освіти

² Інститут дерматокосметології доктора Богомолець, м. Київ

Щороку у світі немеланомний рак шкіри діагностують у 2–3 млн людей, і ця цифра збільшується. З кожним роком кількість випадків зростає і в Україні. Нестача кваліфікованих кадрів у цій сфері та відсутність можливості у деяких пацієнтів з віддалених регіонів подолати відстань для очної консультації змушують шукати нові діагностичні можливості. Однією з таких можливостей є дистанційна діагностика.

В даній роботі порівнюються результати теледерматоскопічної та дерматоскопічної діагностики немеланомних раків шкіри, на основі чого робляться висновки з приводу ефективності даного методу діагностики.

Для аналізу були відібрані пацієнти з попереднім діагнозом раку шкіри, які звернулись на теледерматологічну консультацію, пройшли очну консультацію дерматолога та видалили новоутворення з наступним гістологічним дослідженням. Адміністратор проводив теледерматоскопічну фіксацію зображення фотоапаратом Sony Cyber-shot DSC-W800 з насадкою DermLite PRO HR,